

POŚMIEWANIE (13) *sb n*

o oraz a jasne, oba e pochylone.

sg *N* pośmiéwanié (2). ◇ *G* pośmiéwaniã (3); -ã (2), -(a) (1). ◇ *A* pośmiéwani(e) (5). ◇ *I* pośmiéwaniem (2) *TarDuch*, *KochMRot*, pośmiéwanim (1) *OpecŻyw*; -em (1), -(e)m (1).

Składnia przydawki dopełniającej równoznacznej z dopełnieniem sprawcy: pośmiewanie od kogo (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Wyszyszanie, wysmiewanie (13) : O krolu wŕfe chwály/ iakos ty dzis zeŕmotzon tym žalofny^m pośmiéwanijm *OpecŻyw* [123]v, 132; *TarDuch* [C4]; Te wŕzytkie rzeci acźkolwiek fie tam w prawdzie przydawaiã, wŕzakoź gdy ludzie z tich tam krain do nas przychodzą wŕtydaiã fie tego powiadać dla pośmiewania. *MiechGlab* *5v; Będźiecie w nienawiści v wŕzech dla mnie wŕzędzie/ cierpiãc teź pośmiewãnie, y rozliczne nędze *ArtKanc* I20, D12v.

pośmiewanie kogo [= z kogo] (2): Iezufa miłego na krzyżu pośmiéwanijé. *OpecŻyw* 142 [*idem*] *OpecŻywSandR* nlb 5.

W połączeniu szeregowym (1): Cierpiał PAN wielkie vdręczenie/ fprawuiãc nãfze zbãwienie/ gorãcość, głod, y teź prãgnienie/ od wŕzech Zydw pośmiewãnie. *ArtKanc* C16v.

Szeregi: »lekkość i pośmiewanie« (1): zã tętó lekkość/ y pośmiewãnie pomŕtę słuźnã nãd nimi vczynię. *HistRzym* 42.

»pośmiewanie albo urãganie« (1): a nieprzeŕtãwã y od vczynkow dobrych dla pośmiéwaniã albo vraganiã ludŕkiego *OpecŻyw* 52.

Wyrażenie przyimkowe: »na pośmiewanie« (1): Iezu kthorys od ryczerzow odzieniem pawłoczyŕtem na pośmiewanie był obleczon. *TarDuch* [C4].

Personifikacja (1): Chełpliwość z pośmiéwãniem pãtrzą łobie w oczy. *KochMRot* Cv.

Synonimy: nagrawanie, natrzãsanie, oszczerczanie.

Cf **NAŚMIEWANIE, POŚMIECH, POŚMIECHOWISKO, POŚMIEWAĆ**